

милостивыя си Господарь, Иисуса Христа." Палатинскый Избранникъ (Електоръ), който бѣше опрѣдѣленъ отъ императора да надзирава изгаряніе-то на Гуса, го зе и отведе на мѣсто-то дѣто щяхъ да го изгорѣтъ, придруженъ отъ осемьстотинъ войскары и послѣдванъ отъ голѣмо множество народъ. Като заминувахъ покрай митрополіѣ-тѣ, Гусъ видѣ че списанія-та му горѣтъ и ся усмихнѣ на безумнѣ-тѣ злож на Събора. Когато пристигнѣхъ на мѣсто-то дѣто щяхъ да го изгорѣтъ, Гусъ колѣнички и исчете нѣколко псалмы, и поиска да му дозволѣтъ да каже нѣколко думы на народа по Нѣмекы; но прозба-та му не ся испълни. Като издигнѣ гласа си, той велегласно ся молеше за опрощеніе-то на неприятелитѣ си, и просеше отъ Бога твърдость и постоянство за да прѣтърпи смиренно жестокѣ-тѣ си смърть.

Народъ-тѣ, който глѣдаше и слушаше сичко това, быде дълбоко трогнѣтъ, и нѣкои си явно говоряхъ че "тѣ не знаѣтъ какво зло е направилъ този человекъ, но молитвы-тѣ му сѣ прѣвсходны." Вързанъ сѣ вжжія, тѣ го обвързахъ о единъ колъ забитъ въ земѣ-тѣ, а прѣзъ шіѣ-тѣ му прѣкарахъ единъ ветхъ рѣждясалъ веригъ (синджиръ). Подъ крака-та му натрупахъ дърва, и войскары, сѣ запалены главни въ рѣжкѣ, стояхъ на около и бѣхъ готови да подпалѣтъ дърва-та на часа. Палатинскый Избранникъ пристѣпи и захванѣ да моли Гуса да ся покае; но Гусъ, сѣ ясенъ высокъ гласъ, отгово-